

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

27. marts 2019

Besvarelse af spørgsmål 1 (Omtryk) ad L 158 stillet af udvalget den 25. marts 2019 efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

ERHVERVS MINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes yde teknisk bistand til udformning af et ændringsforslag, som opretholder lovforslagets element om, at Finanstilsynet fremover skal føre tilsyn med forbrugslånsvirksomheder (herunder i forhold til kreditværdighedsvurderinger), men med den modifikation, at Forbrugerombudsmanden opretholder sine hidtidige kompetencer til at udøve sit generelle forbrugerbeskyttende tilsyn efter markedsføringsloven med, at forbrugslånsvirksomhederne overholder god skik-reglerne.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Formålet med forslaget til lov om forbrugslånsvirksomhed (L 158), er at styrke tilsynet med udbydere af forbrugslån, herunder udbydere af kviklån, ved at indføre en strammere regulering og et skærpet tilsyn i regi af Finanstilsynet.

Alle forbrugslånsvirksomheder vil fremover være under Finanstilsynets tilsyn og kontrol, idet der foreslås indført krav om, at forbrugslånsvirksomheder skal have en tilladelse, der udstedes af Finanstilsynet. Endvidere indeholder lovforslaget en regel om, at udbyderne skal foretage en kreditværdighedsvurdering og krav om, at de driver virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for området. Finanstilsynet får mulighed for at gå på inspektion hos udbydere af forbrugslån for at kontrollere, at de efterlever reglerne. Såfremt en låneudbyder fx ikke foretager ordentlig kreditværdighedsvurdering, vil Finanstilsynet kunne udstede påbud, og efterleves et sådant påbud ikke, risikerer låneudbyderen at blive idømt en bøde.

Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage en forbrugslånsvirksomheds tilladelse, hvis virksomheden f.eks. groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter. Denne sanktionsmulighed vurderes at have en væsentlig forebyggende effekt, og vil derfor medvirke til at højne forbrugerbeskyttelsen.

Med lovforslaget vil Finanstilsynet dermed for fremtiden føre tilsyn med bestemmelser om god skik i lov om forbrugslånsvirksomheder, herunder at udbyderne har forretningsgange til at efterleve reglerne, og Finanstilsynet vil kunne forhandle retningslinjer med forbrugslånsvirksomhederne. Reglerne i markedsføringsloven om god skik vil derfor ikke finde anvendelse. Herved sikres der en klar ansvarsfordeling mellem Forbrugerom-

budsmanden og Finanstilsynet i forhold til forbrugslånsvirksomheder, og dobbelt tilsyn undgås.

Erhvervsministeriet oplyser, at kompetencefordelingen i lovforslaget mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet svarer til den kompetencefordeling mellem de to myndigheder, der allerede i dag gælder for finansielle virksomheder, det vil sige fx banker, realkreditinstitutter og forsikringselskaber. Såfremt L 158 vedtages, vil Forbrugerombudsmanden således have de samme kompetencer over for forbrugslånsvirksomheder, som Forbrugerombudsmanden i dag har over for finansielle virksomheder.

Forbrugerombudsmanden vil således fortsat i fremtiden kunne føre tilsyn med en række af markedsføringslovens regler, herunder reglerne om vildledning, og vil kunne føre sager herom.

Forbrugerombudsmanden vil ligeledes have kompetence til at behandle sager om overtrædelse af straffelagte regler udstedt efter lovforslagets § 7, stk. 2, om redelig forretningsskik og god praksis samt om prisoplysninger.

Forbrugerombudsmanden har desuden fortsat mulighed for at anlægge retssager, herunder udpeges som grupperepræsentant i gruppesøgsmål. Lovforslaget sikrer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag om god skik for domstolene, hvis ombudsmanden måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan eksempelvis være en sag, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være principiel eller af vidtgående betydning.

Lovforslaget sikrer endvidere, at Forbrugerombudsmanden har adgang til at anlægge sager om civilretlige krav, herunder krav om erstatning og tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb m.v.

Et ændringsforslag vil kunne se således ud:

“Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 33

1) Stk. 2 udgår.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

[Fjernelse af overgangsbestemmelsen, hvorefter § 35 ikke finder anvendelse på sager, der er under behandling hos Forbrugerombudsmanden ved lovens ikrafttræden]

Til § 35

1) Paragraffen udgår.

[Fjernelse af ændringen af markedsføringslovens § 1, stk. 2 og 3 vedrørende ændring af anvendelsesområdet for den gældende markedsføringslov for så vidt angår forbrugslånsvirksomheder]”

Jeg gør opmærksom på, at jeg ikke kan støtte et sådant ændringsforslag.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov